

28224 *LLEI ORGÀNICA 8/1984, de 26 de desembre, per la qual es regula el règim de recursos en cas d'objecció de consciència, el seu règim penal i es deroga l'article 45 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional. («BOE» 311, de 28-12-1984.)*

JUAN CARLOS I,

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Desplegat mitjançant una llei ordinària l'article 30.2 de la Constitució, es fa necessari regular les garanties de l'objector, que queden assegurades, d'acord amb aquesta Llei orgànica, amb els recursos jurisdiccionals articulats contra les resolucions del Consell Nacional de l'Objecció de Consciència que deneguin la seva sol·licitud. Recursos jurisdiccionals per la via del procediment accelerat de protecció dels drets fonamentals que, encara que no és prevista expressament en la Constitució per a l'objecció de consciència, ofereix un tràmit protector especialment ràpid, alhora que permet evitar una sobrecàrrega de recursos davant el Tribunal Constitucional. Aquest es configura, no obstant això, com l'última i més autoritzada instància de protecció del dret a l'objecció de consciència, cosa que en garanteix la plena efectivitat.

Aquesta Llei orgànica, d'altra banda, també incorpora un règim penal que, en condicions que són en la mesura del possible similars a les previstes per al servei militar, assegura el recte compliment de la prestació, regula adequadament les penes i garanteix la seva adequació als delictes comesos.

Article primer.

1. Contra les resolucions del Consell Nacional d'Objecció de Consciència que deneguin la sol·licitud de declaració d'objecció de consciència o que tinguin un efecte equivalent, es pot interposar el recurs corresponent, de conformitat amb les normes que regulen la protecció jurisdiccional dels drets fonamentals.

2. Contra les resolucions judicials que recaiguin en els procediments assenyalats a l'apartat anterior es pot interposar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional.

Article segon.

1. A l'objector que falti, sense causa justificada, més de tres dies consecutius, del Centre, dependència o unitat en què hagi de complir la prestació social substitutòria, se li imposa la pena de presó menor en el grau mínim.

2. S'imposa la mateixa pena a l'objector que, cridat al servei, deixi de presentar-se injustificadament en el temps i lloc que s'assenyali.

3. A qui, havent quedat exempt del servei militar, com a objector de consciència, refusi complir la prestació social substitutòria, se li imposen les penes de presó menor en els graus mitjà o màxim i d'inhabilitació absoluta durant el temps de la condemna.

Una vegada complerta la condemna imposada, queda exclòs de la prestació social substitutòria, excepte en cas de mobilització.

4. En temps de guerra s'imposen, per als supòsits dels apartats 1 i 2, les penes de presó menor, en els graus mitjà o màxim, o la de presó major en el grau mínim i, per al supòsit de l'apartat 3, les penes de presó major, en els graus mitjà o màxim, o la de reclusió menor en el grau mínim.

5. L'enjudiciament d'aquests delictes correspon a la jurisdicció ordinària, que ha d'aplicar com a supletori el llibre I del Codi penal.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats l'article 45 de la Llei orgànica 2/1979, de 3 d'octubre, del Tribunal Constitucional, i totes les altres disposicions que s'oposin al que estableix aquesta Llei orgànica.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 26 de desembre de 1984.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ